

N:o 87.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 19 Maj 1871.
— — — — Andra Kammaren den 19 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående allmänna bevillningen.

(Bevillings-Utskottets Betänkande N:o 2, Memorial N:is 4 och 8 samt Betänkande N:o 18.)

S. A. K.

Sedan Riksdagen öfversett och granskat nu gällande stadganden angående allmänna bevillningen, har Riksdagen, med vidblifvande af grunderna för desamma, deruti vidtagit endast följande förändringar, nemligen:

Art. I.

Den hittills utgående särskilda folkskoleafgiften har Riksdagen beslutat skola från och med år 1872 sammanföras med den enligt denna artikel utgående personliga skyddsafgiften, under gemensam benämning af »personlig skyddsafgift», och fastställt denna afgift att från och med samma tid utgöras för man med 80 öre och för qvinna med 40 öre.

Föreskrifter angående Allmänna Bevillingens påförande, uppbörd, afkortning och redovisning.

§ 76 mom. 1 och 3.

De till bestridande af kostnaderna för tryckning af formulär och blanketter till taxeringslängder jemte sammandrag deraf, äfvensom till arfvoden åt kronans ombud med flera för pröfningskomitéerna anslagna andelar af bevillingssumman, bestämda till högst tre procent af den summa, hvartill länets hela bevilling för året uppgår, hafva blifvit i allmänhet till fullo af pröfningskomitéerna disponerade, ehuru stadgan fastställer dem endast såsom högsta belopp. Då en sådan tillämpning af berörda bestämmelse måste anses föga öfverensstämma med författningens mening, och dervid äfven klart framträder oegentligheten deraf att för de olika länen blifvit anslaget samma högsta procentbelopp af bevillingssummorna, utan afseende å dessa summors olika storhet, hvarigenom skilnaden mellan de belopp, som de särskilda länen pröfningskomitéer ega att disponera, blifvit vida mera betydande än olikheten i de med komitéernas förrättningar förenade mödor och arbeten kunnat påkalla, har Riksdagen sålunda förändrat beräkningen af ifrågavarande andelar af bevillingen, att desamma gjorts beroende af bevillingens storlek inom hvarje län, på sådant sätt nemligen, att för en viss begränsad bevillingssumma må af pröfningskomitéen disponeras ända till 3 procent, men att derefter detta procentbelopp minskas efter fastställd skala och i samma mån bevillingssumman stiger; Och har denna skala blifvit sålunda bestämd, att hvarje pröfningskomité, med undantag af Stockholms stads, för hvilken här nedan anförda stadgande skall gälla, må använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 75,000 R:dr, hvartill hela länets bevillingssumma för året uppgår; två och en half procent af de derpå följande 25,000 R:dr; två procent af de derpå följande 25,000 R:dr; en och en half procent af de derpå följande 25,000 R:dr, en procent af de derpå följande 50,000 R:dr; samt slutligen en half procent af allt hvad bevillingssumman öfverstiger 200,000 R:dr.

Hvad beträffar det till pröfningskomitéen i Stockholms stad för i § anförda ändamål anslagna högsta procentbeloppet af stadens hela bevillingssumma, hvilket belopp nu är bestämdt till två och en half

procent, har Riksdagen ansett äfven detta tåla någon jemkning. Men då en så beskaffad nedsättning, som den för pröfningskomitéerna inom länen beslutade, kunde blifva alltför sträng för Stockholms stad, der pröfningskomitéens arbeten äro af en vida mera omfattande och tidsödande beskaffenhet än inom länen i allmänhet lärer vara förhållandet, har Riksdagen fastställt ifrågavarande belopp till högst två procent.

Instruktion

för taxeringsförrättningarne.

§ 7.

Då den nu befintliga bestämmelsen, att, sedan fast egendom år 1867 blifvit enligt föreskrifna taxeringsgrunder till sitt verkliga värde uppskattad, må detta värde under tre år bibehållas oförändradt, antagligen endast afsett ett fastställande af den allmänna grundsats, att sålunda vederbörligen uppskattad egendoms värde icke må under de tre närmast derefter följande åren rubbas, har Riksdagen uteslutit de nu förekommande orden: »år 1867», och i § endast intagit en dylik allmän föreskrift.

Härjemte får Riksdagen, som för år 1872 åtagit sig en allmän bevillning af 3,200,000 R:dr, i underdånighet anmäla, att Riksdagen beslutat, det den vid 1868 års riksmöte antagna allmänna bevillningsstadga med de förändringar, hvilka blifvit af 1869 års Riksdag vidtagna och af Eders Kongl. Maj:t den 23 Juli 1869 till allmän efterrättelse kungjorda, jemte den till stadgan hörande instruktion för taxeringsförrättningarne, skola, med iakttagande af i desamma nu beslutade samt uti bifogade transsumt upptagna förändringar, tjena till efterrättelse för år 1872 och intill slutet af det år, under hvars lopp ny bevillningsstadga af Riksdagen fastställd blifver; och får Riksdagen i underdån-

nighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta sådant till allmän efter rättelse kungöra.

Riksdagen framhårdar, etc.

Stockholm den 19 Maj 1871.

Svenska Riksdagens Bevillning för år 1872 och påföljande år intill slutet af det år, under hvars lopp ny Bevillningsstadga af Riksdagen fastställd blifver.

Art. I.

Personlig skyddsafgift.

§ 1.

Utaf hvar och en i mantalslängd upptagen person, som, enligt gällande författningar, skall utgöra mantalspenningar, erlägges personlig skyddsafgift,

för man med	80 öre
och för qvinna med	40 öre.

Föreskrifter angående Allmänna Bevillingens påförande, uppbörd, afkortning och redovisning.

§ 76.

1:o. Till kostnader för tryckningen — — — må hvarje pröfningskomité, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående

stående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande tre procent af de första 75,000 R:dr, hvartill hela länets bevillningssumma för året uppgår; två och en half procent af de derpå följande 25,000 R:dr, två procent af de derpå följande 25,000 R:dr, en och en half procent af de derpå följande 25,000 R:dr; en procent af de derpå följande 50,000 R:dr; samt slutligen en half procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 200,000 R:dr; dock får — —

3:o. Till de i mom. 1:o af denna paragraf — — — må af Stockholms stads pröfningskomité användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst två procent af samma stads hela bevillningssumma — — —

Instruktion för Taxeringsförrättningarne.

§ 7.

Sedan fast egendom blifvit, enligt föreskrifna taxeringsgrunder, till sitt verkliga värde uppskattad, må detta värde under de närmast efter taxeringen följande tre åren bibehållas oförändradt, såvida icke — — —